

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 116/07-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. P., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 804/95 zo 16. apríla 1997 a sp. zn. 11 C 131/03 a Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. sp. zn. 3 Co 376/97 z 15. mája 1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2007 doručená sťažnosť Ing. K. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 804/95 zo 16. apríla 1997 a sp. zn. 11 C 131/03 a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 376/97 z 15. mája 1998.

Sťažovateľ v podaní označenom ako „*Odvolanie, dovolanie, sťažnosť za porušenie zákl. ľudských práv, novoprejednanie sporu (...)*“ adresovanom okrem iného aj ústavnému súdu uvádza, že žiada ústavný súd o zrušenie označených rozsudkov okresného súdu a krajského súdu a nové prerokovanie jeho sporu s OSBD Poprad.

Prílohou podania boli aj jeho „*názory, pripomienky k celému sporu*“ vedenému okresným súdom pod sp. zn. 11 C 131/03.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy, ktoré sú zjavne neopodstatnené alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene.

1. Predmetom časti sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie rozhodnutiami okresného súdu sp. zn. 13 C 804/95 zo 16. apríla 1997 a krajského súdu sp. zn. 3 Co 376/97 z 15. mája 1998.

V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľom napadnuté konanie okresného súdu a krajského súdu bolo právoplatne skončené 13. júla 1998, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 13 C 804/95 zo 16. apríla 1997 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 3 Co 376/97 z 15. mája 1998.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 26. marca 2007, t. j. dávno po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

Na základe uvedeného zistenia preto ústavný súd nemal inú možnosť ako sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 131/03, ústavný súd odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Ako vyplýva z príloh k sťažnosti, ide o občianskoprávne konanie, ktoré je vo výlučnej právomoci všeobecných súdov a nie je dosiaľ právoplatne skončené, z čoho vyplýva, že ústavný súd nemôže v tomto štádiu konania vzhľadom na princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy zasahovať do právomoci okresného súdu. Z citovaného článku ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu chrániť základné práva a slobody je daná len vtedy, ak o tejto ochrane nerozhoduje iný súd (čo nie je prípad sťažovateľa), preto

sťažnosť sťažovateľa odmietol aj v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2007